

'Wij willen geen oordeel geven over een ander'

In de plannen voor een nieuwe voltooid-leven-wet zou een professional moeten beoordelen of aan de stervenswens van een oudere tegemoet kan worden gekomen. Zo'n stervenshulpverlener zou bijvoorbeeld een verpleegkundige, arts of psycholoog kunnen zijn, zeggen de ministers. Hoe oordelen mensen uit deze beroepsgroepen zelf over hun geschiktheid om stervenshulpverlener te worden?

FRANK VAN DEN DRIES | FOTO: JOSJE DEEKENS

De omschrijving die de ministers geven van de stervenshulpverlener, doet denken aan de huidige levenseindecounselor. Een misverstand, vindt Frank Vandendries, sinds twaalf jaar levenseindecounselor, eerst voor De Einder, nu in samenwerking met Stichting LevenseindeCounseling. •
Koos van Wees

'De minister wil dat de stervenshulpverlener niet alleen bevraged en onderzoekt, maar ook besluit of iemand met een voltooid leven de middelen mag krijgen om dood te gaan. Levenseindecounselors willen dat niet. Het druist in tegen onze opvattingen. Wij willen geen oordeel uitspreken over een ander. Nee, de cliënt moet voor zichzelf een beslissing nemen. Wij zien onszelf niet zozeer als hulpverlener, maar meer als gesprekspartner en raadgever. Gesprekken kunnen ertoe leiden dat we praktische informatie geven over hoe je je leven op een waardige wijze kunt beëindigen, maar ook dat je weer zin in het leven ziet. Begeleidingsgesprekken zijn zowel empathisch als kritisch reflecterend, waardoor de cliënt tot meer helderheid over zijn levenseindevraag komt. Daarna zou de begeleiding kunnen stoppen. Hoe de cliënt verdergaat in zijn leven, is aan hem.

De minister schrijft dat altijd onderzocht moet worden of de stervenswens niet voortkomt uit problemen die op te lossen of te behandelen zijn. Veel van wat de minister wil, doen we als existentieel begeleider al. Maar onze wegen lopen uiteen als zij wil dat wij voor de ander bepalen of die dood mag. Mensen zijn heel goed in staat dat zelf te bepalen en daarvoor de stappen te zetten. Dat hoeft niet via de staat gereguleerd te worden.

De staat moet zich ook niet bemoeien met levens-eindemiddelen. Er wordt gezegd dat anders het risico op misbruik zo groot is, maar daar heb je de strafrecht-wetgeving voor. Als er misbruik is, vervolg je.' ←

